

1881-03-11

AFSENDER

Wilhelmine Skovgaard

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Paris

Omtalte personer:
Niels Nørgaard Aggersborg
Albrecht Cruusberg
Magdalene Cruusberg
Elisabeth Giersing
Anne Irgens
Janus la Cour
Susette Maribo
Niels Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 16 nr. 09

DOKUMENTINDHOLD

Wilhelmine Skovgaard fortæller om sin kærlighed til Joakim Skovgaard og Niels Skovgaard, og beskriver de to brødres forskellige sindelag. Albrecht Cruusberg er død. Enkedronning Caroline Amalie er også død, men har ifølge W.S. sørget for at gøre Suzette Maribo til bestyrer af Asylskolen.

TRANSSKRIFTION

Mappe 16

Brev 9

Kjøbenhavn den 11. marts 1881

Min kjære Joakim! Hjertelig Tak for Dit Brev, det er rigtignok nydeligt af Dig at skrive to Gange til mig inden at jeg har sendt Dig Brev, jeg blev ordentlig overrasket, men tillige saa inderlig glad, jeg løb strax in til Onkel og fik Anna med for vi i Forening kunde höre det, og Gud være lovet, det indeholdt ikke andet end hvad der var godt og fornöieligt. I den sidste Tid havde jeg ofte tænkt paa Dig, jeg var glad ved at tænke Du nu var kommen over den Tid, da Du forsögte paa at bruge Din Madras som Overdyne og naar vi havde kaalde stronge Dage, som her ikke har været saa faa af, saa haabede jeg paa at Du maaske nu begyndte at have Foaarsfølelser men med alt dette saa begyndte jeg dog at længes efter at höre fra Dig, og naar jeg saa Dine Söskende var det Förste, at spørge om der var kommen Brev. Niels bemærkede denne Spörge og en Dag sagde han, ved Du hvad Faster, naar jeg en Gang kommer til at reise, saa maa Du ikke blive urolig fordi det varer længe inden jeg skriver, var det ikke at være fremsynet, jeg svarede strax, at det vilde jeg hellerike være, men senere tænkte jeg, hvorfor mon jeg ikke vilde være det, jeg tror dog egentlig, at jeg holder lige meget af Eder Begge. Jeg synes jeg skulde forstå, dette hvorfor, og nu troer jeg det er saa, at hos Dig, der er Ligevægt og Inderlighed altid

-2-

tilsyne, og derfor troer man at kunde beregne Dine Handler, men hos Niels viser Fölelseslivet sig mere glimtvis, og saa falder man ikke paa at kunde beregne ham, hans Forskiellighed [?forandres] ikke, det er Noget som hörer ham til, saa saaledes fik jeg Eder begge til at træde frem for mig, jeg vil dog saa gjerne forstaa Eder, thi som I ere, er jeg inderlig glad for Eder. Vi har ikke haft det rigtig godt i det nye Aar men nu lader det til at være overstaaet. Onkel har haft smaa Bylder i det ene Øre, men som nu omtrent ere lægte, men det har efterladt en Susen, for samme Øre, som gjør at han ikke kan höre med det, men det gaar vel fort med Tiden. De Bylder Du har hört om at jeg havde i Ansigtet vare rigtignok saa smaa, at de ikke havde fortjent at blive omtalt, men hvad der i lang Tid forhindrede

mig i at skrive var, et daarligt Øje, det var Forkjölelse der viste sig paa den Maade, jeg maatte gaa med Klap for det og holde mig inde i 12 Dage, da det var overstaaet fik jeg en temmelig stærk Tandpine og Ørepine, som holdt ved i længere Tid. Intet vilde hjælpe, men tilsidst forsøgte jeg Feberpiller og nu er jeg helbredet, det er en stor Nydelse at føle sig rask naar man saa længe har gaaet og skrantet og ikke duet til noget.

-3-

D 16. Dette Brev har maatte vente på sin Fulændelse der kom flere Ting som optog mig, deriblandt Efterretningen om at Svoger Cruusberg er död, siden uden forudgaaende Sygdom, de nærmere Omstændigheder kjender jeg ikke endnu, han var 79 Aar gammel, det vil sagtens have betydelig Indflydelse paa Lenes Indtægter i Fremtiden, om han ellers efterlader noget dybt Savn hos sin Familie ved jeg ikke jeg har ingen Mening om hvor meget han har været for dem.

Enkedronningens¹ död har gjort større Indtryk paa mig, ikke fordi man er bedrövet for hun er gaaet bort, thi hun var trot og torngte til Roe, men hendes Minde er saa deiligt at se hen til, det gjør saa god at see et Menneske naae saa langt hen i det Godes Gjerning, Ønsket om selv at kunde komme med og naa langt på den samme Vej bliver saa levende, blaat man kunde holde det fast og faa det til at gaa over til Gjerning. Enkedronningen har inden sin Död sørget for at Fru Maribo skal have Bolig på Skolen, hun skal ikke længere give Timer i Skolen men bestyre den, hun sagde at Enkedronningen havde sørget saa omhyggeligt for hende. Vi har levet meget stille siden Nytaar sagtens noget fordi vi ikke har været raske vi har endnu ikke været i Theatret, men det er fordi der ikke bliver givet noget som vi har Lyst til at se.

-4-

I Morgen Torsdag skal Apothekerens² spise hos os tillige med La Cour og Dine Söskende, gid Du og kunde være med, jeg husker saa godt den livlige Aften Du var her, da vi to sad i den lille Sopha, og Du vilde ikke jeg maatte betale Reisebogen, for Du fandt den var for dyr Du kjære skikkelige Joakim. Dersom Du nu skulde finde at dette er et löjerligt Brev kuns full af Snak og Vrövl, saa kan Du vistnok have megen ret heri, men jeg synes dog det er saa morsomt saadan at sidde og smaasnakke med Dig, det er saa længe siden jeg har gjort det, jeg oplever for Lidet til at have noget at fortælle, naar jeg undtager Torsdagen, saa tilbringer hvor Eftermiddag og Aften i Onkels Værelse, og han og jeg skiftes til at læse höit det er meget hyggeligt og vi har gode Ting at læse i, saa Tiden bliver os aldrig lang men saaledes ligner den ene Dag den anden. Dine Söskende var jeg sammen med i Söndags hos Apothekerens de fik dem en Vhist vare lystige og

havde det altsaa godt, som jeg haaber de ogsaa har det nu.

Apothekerens har det ogsaa godt men i Dag har vi hørt at Elisabeths to smaa Dreng Einar og Ove have faaet Kihoste. Johnsens tænker paa at komme her over først i April, men for Øjeblikket ligger han med et Hul paa Benet, det er bleven saa slemt fordi han i Embedsiver har forsömt det, blot det snart maatte komme sig. Onkel og Anna sender Dig en hjertelig Hilsen og selv er jeg som altid Din inderlig Hengivne Vilhelmine Skovgaard.

¹ Dronning Caroline Amalie 1796-1881. Gift med Christian VIII. Hun var nært knyttet til N.F.S. Grundtvig og engagerede sig i asyl, pleje- og skolevirksomhed.

² Apoteker Niels Nørgaard Aggersborg (1825-1895)

Kjøbenhavn d 11 Marts 1881

Min kjære Jøsef! Hjertelig Tak for Dit Brev, det er rigtignok
mødeligt af Dig at forise så Gange til mig inden at jeg har sendt Dig
Brev, jeg blev ordentlig overrasket, men tillige så inderlig glad,
jeg løb straa ind til Onkel og fik Anna med for at vi i Forening
kunne høre det, og Gud vare lovet, det indeholdt ikke andet end
hvad det var godt og fornøieligt. I den sidste Tid havde jeg
ofte tænkt paa Dig, jeg var glad ved at tænke Din mi var kommen
over den Tid, da Du forsøgte paa at bruge Din skodras søn
Overdysse, og naar vi havde kvalde strenge Dage, som her ikke
har været saa faa af, saa haabede jeg paa at Du maatte mi
begjænde at have Fornæftelelses, men med alt dette
saa begjænde jeg dog at langse efter at høre fra Dig, og
naar jeg saa Dine Brevende var det første, at spørge om det
var kommen Brev. Måske bemærkede denne Spørgen og
en Dag sagde han, ved Du hvad Taster, naar jeg en Gang
kommer til at rejse, saa maa Du ikke blive isvælg for det
det varer lange inden jeg foriser, var det ikke at være
fremfjæret, jeg prøvede straa, at det vilde jeg hellere være
men senere tænkte jeg, hvorfor mon jeg ikke vilde være det
jeg troet dog egentlig, at jeg holdet lige meget af det Byg
Jeg fjæner jeg skildre forstaa, dette hvorfor, og mi troet jeg
det er saa, at hos Dig, der er Ligevægt og Inderslighed altid

teffjine, og derfor troet man at hiinde begynde Dine
Kærlighed, men her skide offer Tødsfaldet sig mere
glædelser, og saa faldet man ikke paa et mindre begynde
hans, haue Tødsfaldet sig forinden, ikkedet at dogel fæst
høst haue det sig fæstet sig sig. Eder sigs det
at trode frem for mig, jeg vil dog fæstet sig fæstet
Eder, thi som Fæst, og jeg inderlig glad for Eder.
Vi har ikke haft det rigtig god i det nye det men vi
lader det til at være overstaaet. Endel har haft sin
Bjællet i det ene Gæstmen som vi ombestemt sigte,
men det har afsluttet en Ledsen for sinne Gæstmen
gjør at han ikke kan høre med det, men det paa vel
ford med Eder. De Bjællet Di har holdt om at jeg
haude i Besjættel dærlig nok paa sinne at de ikke
haude forjættel at blive omstalt, men haude de i lang Tid forsinde
mig for at fæstet var, at daarligh Gæst, det var Tødsfaldet, det
viste sig paa den skade, jeg maade gaa med Alag for det
og haude mig iude i 14 Dage, de det var overstaaet fæst
jeg en tom melig stork Tandpin og Gæstmen, som holdt
ved i langere Tid, Endel vilde hyske, men liffist fæstet
jeg og Tandpiller og mi at jeg halvde, det er en fæst
hæstet, at fæst sig resten, men man fæst lange har gaaet
fæstet og ikke diel til noget.

if 16 Dette Brev har maade vore paa sin Tødsfaldet
det ham fæstet sig sig sig, det haude. Gæstmen
som at Troget Gæstmen sig at det, inden fæstet
sig dem, de vore vore Gæstmen sig sig sig sig
endrin, det var 17 det gammel, det vil fæstet sig sig sig
Gæstmen sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig
afsluttet sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig
det inder om haude han det vore for dem.
Endel omstaltet sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig
ikke fæstet man at det vore for him at gaaet det sig him
vare tro og lovet til det, men haude him at fæst
diel sig at fæst sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig
maade fæstet him i det Gæstmen sig sig sig sig sig
fæst at him de komme med og maade fæstet sig sig sig
sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig
og fæst det til at gaa over til Gæstmen. Endel omstaltet
det inder sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig
Brev paa Skolen, him sig sig sig sig sig sig sig sig sig
i Skolen men sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig
haude sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig
fæstet sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig
vi har endrin ikke vore; Theoret, men det er fæstet sig
ikke sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig

I Morguen Torsdag skal Apothekerens Spijsi hos os hellig med
de Boier og Dine Lijfkenne, gid du og kunde vare med,
jeg haiftet for godt den sidste Aften du var her, so vi lo sad
i den lille Sopha, og du vilde ikke jeg maatte betale Pajsbogen
for du fandt den var for djer du kjon stikkertelig, Gaskim.
Derfor du mig skulde finde at dette er et loiertigt Brev kimer
fill af Snak og Vrool, for den du vilstnok have megen
Piel her i, men jeg synes dog at os for morjont jaden at
sidde og smaafrakke med Dig, det er for lange siden jeg
har gjort det, jeg oplever for lidt til at have noget at fortelle,
naar jeg indtager Torsdagens for tilbringer hvor Eglernidvof
og Aften i Oukels Boredis og han og jeg skifter at at losi hoit at
er megal kjeggeligt og vi har gode Ting at losi i, for Tiden bliver os aldrig
lang men saaledes kjoner du ene Dag den anden. Dine Lijfkenne
var jeg sammen med i Løndage hos Apothekerens de fik
den en Vist vare Gylige og havde det allas godt, som jeg
haaber de og for har det mig. Apothekerens har det og for
godt men i Dag har vi hoit at Elisabets lo jinas Dronge
Einat, og Aeg have faad Hiskaste. Johnjens tanker
naa at komme her over forst i April, men for Giebl sket
lyger han med et Skilpan Beret, der bliver for frem
forste han i Embetivet har forstom det, blot det snart
maatte komme sig. Oukel og Anna junder Dag en kjortelig Hilsen
og jelo er jeg som altid Din endelrig Kungione Paster Villalmin Skovgaard